

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoE/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200722
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3123200722.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, v právnej veci oprávneného - otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan SR, trvale pobytom C. XX, XXX XX D., proti povinnej - matka: E. F., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke SR, trvale pobytom G. XXXX/XX, XXX XX H., právne zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická č. 6667, 911 01 Trenčín, v konaní o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku dňa 25.11.2022, 06.01.2023 a 07.01.2023 s maloletým dieťaťom: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/6/2023-95 zo dňa 06. augusta 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením (v poradí druhým) okresný súd výrokom I. návrh oprávneného v časti návrhu na výkon rozhodnutia týkajúci sa nerealizácie styku oprávneného s maloletým A. v deň 25.11.2022 zastavil. Výrokom II. návrh oprávneného vo zvyšku zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol výrokom III. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh oprávneného a jeho odôvodnenie, na exekučný titul, a to uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 o nariadení neodkladného opatrenia, na rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/218-900 zo dňa 29.11.2022, na vykonané dokazovanie na pojednávaní výsluchom oprávneného/otca (ďalej aj „otca“), povinnej/matky (ďalej aj „matky“), kolízneho opatrovníka, oboznámením návrhu oprávneného, uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 15CoE/6/2023 zo dňa 04.04.2024, uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/5/2023-72 zo dňa 08.08.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14CoE/1/2024 zo dňa 15.02.2024 a z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie § 161 ods. 1 a 2, § 230 CSP, § 376 ods. 1, § 377 ods. 2, § 382 ods. 1, 2 CMP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

3. Okresný súd konštatoval, že exekučným titulom v tejto veci je uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie a uložil rodičom maloletého dieťaťa povinnosť, aby sa spolu s maloletým dieťaťom podrobili sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu (výrok II.) a upravil styk otca s maloletým synom v každom nepárnom týždni v roku v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v každom párnom týždni v stredu v čase od 16.00 hod. do 17:00 hod.. Matku zaviazal dieťa na styk s otcom riadne pripraviť s tým, že otec si dieťa prevezme na pôde Centra pred deti a rodiny I., pričom ak sa z akýchkoľvek dôvodov

neuskutoční termín odborného poradenstva, otec si maloletého v určenom čase prevezme v mieste jeho bydliska, kde ho aj po skončení styku matke vráti (výrok IV.), ktoré rozhodnutie nadobudlo v časti úpravy styku oprávneného s maloletým právoplatnosť dňa 03.11.2021 vykonateľnosť dňa 15.10.2021.

4. V danom prípade mal okresný súd z úradnej činnosti preukázané, že o návrhu oprávneného v časti realizácie jeho styku dňa 25.11.2022 už bolo rozhodnuté uznesením č.k. 31Em/5/2023-72 zo dňa 08.08.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14CoE/1/2024 zo dňa 15.02.2024. V tejto súvislosti poukázal na to, že zásadne platí, že ak súd vec rozhodol, nemôže o nej znova konať a rozhodovať, vzniká tu prekážka rozsúdenej veci (res iudicata), na ktorú súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Nakoľko v danej veci sa jedná o ten istý predmet konania, totožnosť účastníkov konania, nie je možné pre prekážku res iudicata o návrhu oprávneného znova rozhodovať, preto okresný súd v súlade s vyššie citovaným ust. § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP konanie v časti výkonu rozhodnutia - úpravy styku dňa 25.11.2022 zastavil.

5. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd poukázal na cieľ vykonávacieho konania, ktorým je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorej povinnosť bola uložená vykonateľným titulom, pokiaľ k plneniu tejto povinnosti nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútene. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin. Zdôraznil, že obaja rodičia dieťaťa si musia byť vedomí skutočnosti, že výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom je špecifickým výkonom rozhodnutia, pri ktorom súd musí brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva. Najlepší záujem dieťaťa však môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča.

6. Okresný súd zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná rozhodnutiu nemôže podrobovať a konštatoval, že pokiaľ ide o nerealizáciu styku oprávneného s maloletým dieťaťom v dňoch 06.01. a 07.01.2023, boli zistené ospravedlniteľné dôvody zo strany povinnej, pre ktoré sa styk nerealizoval. Podľa okresného súdu nebola naplnená príčina na donucovanie povinnej k rešpektovaniu rozhodnutia súdu, keďže nebolo preukázané, že by si povinná povinnosť vyplývajúcu jej z exekučného titulu neplnila a bránila maloletému v styku s oprávneným. Okresný súd pri rozhodnutí prihliadol na vôľu maloletého dieťaťa v otcom namietaných termínoch styk nerealizovať, pričom zároveň konštatoval, že nebolo preukázané, že by vôľa maloletého bola úmyselne ovplyvňovaná povinnou. Podľa okresného súdu by bol nútený výkon rozhodnutia kontraproduktívny a v maloletom by mohol vyvolať odmietanie otca, čo je v rozpore ako so záujmami maloletého dieťaťa, tak aj otca, z ktorého dôvodu aj ESLP (Európsky súd pre ľudské práva) opakovane konštatoval, že Článok 8 Dohovoru (poznámka odvolacieho súdu: má na mysli Európsky dohovor o ľudských právach) neoprávňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa, keďže to môže mať za následok degradáciu vzťahu medzi dieťaťom a rodičom. Z týchto dôvodov návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia v tejto časti zamietol.

7. Okresný súd zamietol návrh oprávneného aj v časti, v ktorej sa domáhal, aby súd povinnú zaviazal uhradiť mu všetky finančné náklady na cestovanie z J. do H. a späť a amortizáciu vozidla v termínoch nezrealizovaného styku s maloletým synom (25.11.2022, 06.01.2023 a 07.01.2023), čo odôvodnil tým, že povinnej z rozhodnutia, ktoré v danej veci predstavuje exekučný titul, nevyplýva povinnosť uhrádzať oprávnenému náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s cestou z J. do H. v prípade, ak sa jeho styk so synom z rôznych dôvodov nezrealizuje.

8. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený/otec (č.l. 99-105 spisu), pretože sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožnil. Mal za to, že v rozhodnutí Okresného súdu Trenčín je jasne napísané, kto má dieťa na styk s otcom pripraviť a mu ho odovzdať. Matka si svojvoľne definuje osoby na odovzdávanie a preberanie maloletého dieťaťa, vedome a zámerne nedodržuje rozhodnutie súdu a necháva sa pri odovzdávaní maloletého dieťaťa na styk zastupovať, ako jej to vyhovuje, čím účelovo vyvoláva pre maloletého stresové situácie pri priebehu preberania a odovzdávania. Poukazoval na ďalšie konkrétne okolnosti, pre ktoré nedošlo k realizácii jeho styku so synom. Tým, že okresný

súd konanie čiastočne zastavil pre prekážku res iudicata, zrejme neakceptuje vyjadrenie Krajského súdu v Žiline, ktorý ako odvolací súd uznesením č.k. 15CoE/6/2023-54 zo dňa 04.04.2024 uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/6/2023-10 zo dňa 07.03.2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Oprávnený poukázal na vedomosť okresného súdu o tom, že matka dlhodobo už od roku 2016 marí súdne rozhodnutia vyhováraním sa na potreby maloletého dieťaťa, pričom jej stačí deklarovať, že syn niečo nechce a všetci sa tvária, že to je relevantný a podstatný argument. Okresný súd od roku 2016 do roku 2024 nedokázal na podnet otca nič zmeniť na prístupe matky k plneniu súdnych rozhodnutí a dodržiavaniu ich výrokov. Reálne nikdy nevykonal exekučný titul, a tým len povinnej podsúva návrhy na to, čo môže z hľadiska nedodržiavania súdnych rozhodnutí, bez reálneho postihu. Namietal, že v predmetnom konaní okresný súd nič nezisťoval, len si vypočul názor zúčastnených strán v súvislosti so skúmaním existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinná osoba nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pokiaľ ide o vyjadrenie okresného súdu v odseku 30. napadnutého uznesenia, tak podľa povinného je zrejmé, že zodpovedné osoby okresného súdu evidentne ospravedlňujú konanie matky. Vyslovil presvedčenie, že pre okresný súd stačí, čo povie matka a danú vec považuje dlhodobo za smerodajnú a podstatnú, bez akceptácie vyjadrenia otca. Ak okresný súd argumentoval „zdravým vývinom dieťaťa“, tak žiadnym spôsobom nevysvetlil, čo znamená „zdravý vývin dieťaťa“, pričom predstavy iných o tom, čo je pre zdravý vývoj dieťaťa podstatné, sa nemusia zhodovať s jeho predstavou ako otca. Podľa otca kolízny opatrovník nemá morálne a ani profesionálne právo rozhodovať o tom, čo je citlivá a ťaživá situácia matky a obhajovať svojim vyjadrením konanie a prístup matky, ale má hájiť záujem maloletého dieťaťa. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu oprávneného vyhovieť.

10. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 07.10.2024 bolo odvolanie oprávneného doručené právnomu zástupcovi povinnej a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

11. Povinná vo vyjadrení (č.l. 108-110 spisu) poukázala na to, že otec sa nevie a ani nechce vžiť do jej situácie a neakceptuje dôkazy, ktoré predložila. Neváži si, že v čase, kedy sa mal realizovať styk oprávneného s maloletým, zabezpečila, aby syna za ňu odovzdal jej manžel, ktorý je pre maloletého veľmi blízkou osobou. Vyslovila presvedčenie, že z pohľadu otca fakt, že zabezpečila odovzdávanie syna, nie je jej snahou, ale zámerným nedodržaním rozsudku. Uviedla, že nemarí súdne rozhodnutia a nevyhovára sa na maloleté dieťa. Ohľadom oprávneným tvrdeného problematického stretávania sa so synom opísala frekvenciu stykov v období rokov 2016 až 2024 a uviedla, že keď k stretnutiam nedošlo, bolo to len výnimočne, a to buď z dôvodu ochorenia na strane oprávneného alebo z dôvodu ochorenia na strane maloletého dieťaťa. Pripustila, že v roku 2023 sa styk oprávneného s maloletým nerealizoval kvôli odmietaniu zo strany maloletého, následne sa však stretávanie opäť obnovilo v roku 2024. Podľa povinnej okresný súd vykonal všetky potrebné šetrenia a mal pre rozhodnutie dostatok dôkazov. Navrhla uznesenie okresného súdu potvrdiť.

12. Vyjadrenie povinnej okresný súd podaním zo dňa 14.10.2024 doručil oprávnenému a kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú túto možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

13. Oprávnený vo vyjadrení (č.l. 112-117 spisu) uviedol, že okresný súd už v minulosti povinnú inštruoval, že má situáciu ohľadom maloletého dieťaťa prvotne riešiť s oprávneným – otcom a až potom si má svoje záležitosti riešiť vo svojom okolí. Zdôraznil, že keď povinná vedela o tom, že sa ide zúčastniť rodinnej udalosti, mala oprávneného vopred informovať a konzultovať danú situáciu s ním. V súdnom rozhodnutí nie je určená žiadna iná osoba na preberanie a odovzdávanie maloletého dieťaťa, len povinná. Mal za to, že je dostatočne preukázateľné, že je povinnej úplne jedno, či má maloletý od roku 2015 naplnené jeho potreby stretávania sa s otcom. Podľa oprávneného povinná rozhoduje o tom, s kým sa maloletý bude stretávať a s kým nie, pričom ak ide o jej rodinu, tak nemá problém s nikým a pokiaľ ide o rodinu oprávneného, tak je problémom každý. Považoval za paradox, že maloletý sa môže stretávať s bratom povinnej a môže u neho aj prespávať, pričom u neho bola niekoľkokrát riešená agresivita. Poukázal na vedomosť povinnej, že má syna dostatočne pripraviť na stretnutie s oprávneným, napriek čomu radšej riešila osobnú rodinnú návštevu, k čomu motivovala aj maloletého. Povinná vedela, že oprávnený pricestuje pre syna do H., aj čas a miesto, napriek tomu neprišla na uvedené miesto v daný čas a vedome ignorovala jeho osobu a súdne rozhodnutie. Podľa oprávneného z praxe a skúseností na doterajších štátnych inštitúciách, je fakticky zreteľne dokázané, že povinnej stačí poukazať na „údajný

najlepší záujem dieťaťa“, ktorý nikto neosvedčil a povinná vie, že „jej nikto nič nemôže“ a „všetko jej náležite prejde“. Povinná sa vyjadruje o vedomosti súdu, že A. nechce chodiť k otcovi, pričom nikto z uvedenej inštitúcie nikdy nevidel a ani nemal možnosť byť svedkom osobnej interakcie oprávneného so synom, ich spoločného fungovania a aktivít. Mal za absurdné, aby niekto len na základe tvrdení jednej osoby považoval jej hodnotenie ako smerodajné, relevantné a postačujúce. Žiadal, aby jeho návrhu bolo vyhovené.

Následne oprávnený vyjadrenie doplnil podaniami zo dňa 13.11.2024 (č.l. 119-122 spisu) a zo dňa 15.11.2024 (č.l. 124-128 spisu), v rámci ktorých poukazoval na aktuálnu rodinnú situáciu povinnej a jej manžela a žiadal, aby súd preveril, či je výživné, ktoré poukazuje na účet manžela povinnej, je po odchode manžela zo spoločnej domácnosti, využité na potreby maloletého dieťaťa.

14. Vyjadrenie oprávneného a jeho doplnenia boli okresným súdom doručené povinnej prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa.

15. Do momentu rozhodnutia odvolacieho súdu ďalšie podania nenasledovali.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote otcom maloletého dieťaťa prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

17. Podstatou odvolania oprávneného bola argumentácia, že styk oprávneného s maloletým dieťaťom sa nerealizoval v dňoch 25.11.2022, 06.01.2023 a 07.01.2023, že si povinná svojvoľne definuje osoby, ktoré uzná za vhodné k odovzdávaniu a preberaniu maloletého dieťaťa na styk, ako aj, že vedome a zámerne nedodržuje rozhodnutie súdu, maloletého na styk s otcom nepripravuje, čím dlhodobo marí styk oprávneného s maloletým dieťaťom.

18. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa ust. § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

20. Podľa ust. § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

21. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

22. Podľa ust. § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

23. Podľa ust. § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

24. Podľa ust. § 377 ods. 1 až 3 CMP súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania. Proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

25. Odvolací súd uvádza, že predmetom núteného výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (§ 370 a nasl. CMP) je zabezpečenie realizácie povinností uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré nie sú plnené dobrovoľne, resp. nie sú plnené náležite tak, ako boli súdnym rozhodnutím uložené. Základným predpokladom, aby mohol byť výkon súdneho rozhodnutia nariadený, je existencia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia (ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého,

styk s maloletým) a dobrovoľné nesplnenie povinnosti, ktorá bola v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí povinnej osobe uložená.

26. V predmetnej veci sa návrhom na výkon rozhodnutia oprávnený domáhal výkonu exekučného titulu, a to výroku IV. uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021 o neodkladnom opatrení, o úprave styku otca s maloletým dieťaťom podľa ktorého, je otec oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom týždni v roku v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v každom párnom týždni v stredu v čase od 16.00 hod. do 17:00 hod. a matku zaviazal dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, ktoré v tejto časti nadobudlo právoplatnosť 03.11.2021 a vykonateľnosť 15.10.2021 z dôvodu, že došlo k neuskutočneniu styku s maloletým dieťaťom v dňoch 25.11.2022, 06.01.2023 a 07.01.2023. Z výroku V. exekučného titulu vyplývalo, že neodkladné opatrenie v časti zmeny úpravy styku bude trvať do právoplatného skončenia konania o zmenu zverenia a zmeny úpravy styku, ktoré je na Okresnom súde Trenčín vedené pod spisovou značkou 31P/260/2018.

27. Čo sa týka nerealizácie styku otca s maloletým dňa 25.11.2022 bolo úradnej činnosti aj odvolaciemu súdu zrejmé, že o tejto časti návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia už bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/5/2023-72 zo dňa 08.08.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14CoE/1/2024 zo dňa 15.02.2024 tak, že návrh oprávneného na výkon rozhodnutia bol zamietnutý, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.03.2024. V tejto súvislosti v zhode s okresným s údom aj odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že počas celého konania je súd povinný skúmať splnenie procesných podmienok konania, ktoré predstavujú základné predpoklady pre konanie a rozhodnutie vo veci. Ak ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, súd zastaví konanie bez ďalšieho (§ 161 ods. 2 CSP). Podľa § 230 CSP platí, že ak bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova – ide o prekážku rozhodutej veci (rei iudicatae). Vzhľadom k tomu, že o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia týkajúcom sa styku, ktorý sa mal uskutočniť dňa 25.11.2022 už bolo právoplatne rozhodnuté, predstavuje to taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť, a preto okresný súd postupoval správne, ak konanie o tejto časti návrhu zastavil podľa § 161 ods. 1,2 CSP v spojení s § 230 CSP.

28. Krajský súd uvádza, že dané konanie o výkon rozhodnutia je svojím charakterom konaním beznávrhovým (§ 376 ods. 1, 2 CMP) s určujúcim vyšetrovacím princípom (Čl. 6 CMP, resp. § 63 CMP v spojení s § 373 CMP). Z charakteru tohto konania vyplýva oprávnenie a povinnosť súdu postupovať z úradnej moci, teda aj v rámci odvolacieho konania prihliadať na účastníkmi predkladané skutkové tvrdenia, resp. odvolacím súdom zistené skutočnosti v priebehu celého konania.

29. Odvolací súd za účelom posúdenia (ne)splnenia podmienky konania o výkon rozhodnutia, a to existencie vykonateľného exekučného titulu upravujúceho v tejto veci styk oprávneného s maloletým dieťaťom, si vyžiadala od Okresného súdu Trenčín rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp.zn. 31P/260/82018 o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Z doložených rozhodnutí vo veci samej mal preukázané, že výrokom I. rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/2018–900 zo dňa 29.11.2022 bol návrh otca na zmenu zverenia maloletého A. zamietnutý, výrokom II. došlo k zrušeniu výrokov II. a IV. uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/20210–12 zo dňa 24.09.2021 (uznesenia o nariadenom neodkladnom opatrení, výkonu ktorého sa oprávnený domáha (exekučný titul)), ktoré rozhodnutie v spojení rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2023. Na dovolanie otca Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 7CdoR/18/2023 zo dňa 28.02.2024 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/21/2023 zo dňa 22.06.2023 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Následne o odvolaní otca rozhodoval ako funkčne a miestne príslušný Krajský súd v Žiline (ust. § 3 ods. 5 CMP), ktorý rozsudkom sp.zn. 14CoP/67/2024 zo dňa 30.05.2024 rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/2019-900 zo dňa 29.11.2022 potvrdil. Z doložky právoplatnosti vplynulo, že rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/2019-900 zo dňa 29.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14CoP/67/2024 zo dňa 30.05.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2024.

30. Ako bolo vyššie uvedené, ak v danej veci bol exekučným titulom vykonateľný výrok IV. uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie týkajúce sa úpravy styku otca s maloletým, tak výrok IV. už v čase rozhodovania (v poradí druhého) okresného súdu o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, a to dňa 06.08.2024 neexistoval, pretože došlo k jeho zániku uplynutím času, na ktorý bolo nariadené v zmysle § 333 CSP,

t.j. do právoplatnosti skončenia konania o zmenu zverenia a zmeny úpravy styku vedené pod sp.zn. 31P/260/2018, ktoré právoplatne skončilo dňa 09.07.2024. Zánik exekučného titulu v predmetnej veci bol dôvodom pre zamietnutie návrhu oprávneného. Uvedenému zodpovedá i výrok II. napadnutého uznesenia okresného súdu, hoci okresný súd svoje rozhodnutie k tomuto výroku založil na iných záveroch, a preto odvolaciemu súdu nezostávala iná možnosť, len uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku II. potvrdiť.

31. K ďalším odvolacím námietkam oprávneného krajský súd uvádza, že tieto v zásade smerovali k nesprávosti dôvodov, na ktorých okresný súd založil výrok II. uznesenia, a ktoré spočívali v okresným súdom zistenej existencii ospravedlniteľných dôvodov na strane povinnej pre neuskutočnenie styku oprávneného s maloletým dieťaťom. Keďže odvolacím súdom bolo zistené nesplnenie zákonného predpokladu pre výkon rozhodnutia, a to neexistenciu exekučného titulu v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, nebolo potrebné podrobne sa zaoberať jednotlivými odvolacími námietkami oprávneného. V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít súd nie je povinný odpovedať na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie vecne významné alebo ktoré objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (porovnaj napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/04 z 23. 6. 2004, IV. ÚS 115/03 z 3. 7. 2003, II. ÚS 200/09 z 19. 5. 2009).

32. V súhrne vyššie uvedených záverov potom odvolací súd nemohol odvolaniu oprávneného vyhovieť. Konštatujúc vecnú správnosť výroku I. a vecnú správnosť výroku II., aj keď z iného dôvodu, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku III. o trovách konania potvrdil podľa z ust. § 387 ods. 1 CSP.

33. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

34. Krajský súd len k úplnosti dáva do pozornosti okresnému súdu, že v odvolaní napadnutom uznesení bol uvedený nesprávny dátum jeho vydania, a to 06.08.2023, namiesto správneho 06.08.2024, ktorú nesprávnosť je potrebné odstrániť okresným súdom zvoleným procesným postupom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.